

หมายเลข ๓๒๐๒ (บึงกุ่ม) คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้น กำหนดเงินค่าทดแทนที่ดิน โฉนดเลขที่ ๓๑๖๐ ให้ตารางวาละ ๑๒,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๕๙๕,๐๕๐ บาท และโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๙๙๕๐ ให้ตารางวาละ ๒๑,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๔๐,๐๕๒,๐๕๐ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดี ได้รับเงินค่าทดแทนที่ดินและค่าทดแทนการรื้อถอนขนย้ายโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างเรียบร้อยแล้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าราคาค่าทดแทนที่ดินที่คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นกำหนดให้ไม่ถูกต้อง ตามกฎหมายและไม่เป็นธรรม เนื่องจากเป็นราคาที่ต่ำกว่าราคาซื้อขายในท้องตลาดมาก และที่ดินของผู้ฟ้องคดีตั้งอยู่ในย่านที่มีความเจริญ ราคาซื้อขายตารางวาละ ๖๐,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์แล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยยังไม่ได้พิจารณาอุทธรณ์แต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินค่าทดแทนให้ผู้ฟ้องคดีเพิ่มเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๓๖,๐๐๐,๖๙๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๒.๒๕ ของต้นเงิน ๑๓๓,๐๐๘,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะจ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีเสร็จสิ้น และให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าฤชาธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำให้การแล้ว และศาลปกครองชั้นต้นได้ส่งสำเนาคำให้การพร้อมทั้ง สำเนาพยานหลักฐานไปให้ผู้ฟ้องคดี และมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทำคำคัดค้านคำให้การยื่น ต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง ตามคำสั่งเรียกให้ทำคำคัดค้านคำให้การ ฉบับลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการตามที่ศาลสั่ง ต่อมา ศาลมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่า ยังประสงค์ที่จะทำคำคัดค้านคำให้การหรือไม่ ให้แจ้งให้ศาลทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับหมายแจ้ง ตามหมายแจ้งคำสั่งศาลฉบับลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดี ได้รับเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๗ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการตามที่ศาลสั่ง

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับหมายแจ้งคำสั่งศาล โดยชอบแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการภายในกำหนดระยะเวลาที่ศาลสั่ง เป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๔๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณา คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ อีกทั้งผู้ฟ้องคดีก็ได้ขอถอนฟ้องตามข้อ ๙๒ แห่งระเบียบดังกล่าว ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความโดยไม่คืนค่าธรรมเนียมศาล

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ความว่า ศาลปกครองเป็นศาลใหม่ที่มีระบบแตกต่างไปจากศาลแพ่งที่ผู้ฟ้องคดีคุ้นเคย ผู้ฟ้องคดีไม่เข้าใจและไม่คุ้นเคยกับระเบียบวิธีพิจารณาของศาลปกครอง ประกอบกับช่วงเวลาดังกล่าวผู้ฟ้องคดีมีภารกิจมากต้องเดินทางเป็นประจำ กว่าจะรับทราบศาลส่งคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีและหมายแจ้งคำสั่งศาลมาให้เวลาก็กว้างพ้นกำหนดไปแล้ว และเมื่อผู้ฟ้องคดีอ่านหมายแจ้งคำสั่งศาลฉบับลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีเข้าใจว่าเป็นเพียงการสอบถามของศาลว่าผู้ฟ้องคดีประสงค์ที่จะทำคำคัดค้านคำให้การหรือไม่เท่านั้น ผู้ฟ้องคดีจึงเกิดความสับสนและหลงผิดเข้าใจว่าขั้นตอนหลังจากนี้ศาลจะดำเนินการพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้ดำเนินการอื่นใด และไม่ได้ขอลงคำฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ตั้งใจจะเลยคำสั่งศาลแต่อย่างใด ส่วนกรณีค่าธรรมเนียมศาลนั้น เมื่อศาลยังไม่ได้ดำเนินการและมีคำพิพากษาในเนื้อหาของคดี หากศาลมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ศาลจึงควรมีคำสั่งให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดี อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดียังประสงค์จะให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ขอศาลได้โปรดมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งจำหน่ายคดีให้ดำเนินการระบวนพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป หรือให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดีด้วย

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้ว มีปัญหาต้องพิจารณาตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีประการแรกว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เป็นคำสั่งที่ชอบหรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้ยื่นคำให้การพร้อมพยานหลักฐานต่อศาลปกครองชั้นต้นแล้ว ศาลปกครองชั้นต้นได้ส่งสำเนาคำให้การและสำเนาพยานหลักฐานนั้นให้ผู้ฟ้องคดีโดยมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทำคำคัดค้านคำให้การภายในสามสิบวัน ตามคำสั่งเรียกให้ทำคำคัดค้านคำให้การลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ในคำสั่งนี้หน้าที่ ๒ มีคำเตือนของศาลไว้ชัดเจนว่า หากผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์จะทำคำคัดค้านคำให้การ แต่ประสงค์จะให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดีต่อไปให้ผู้ฟ้องคดีแจ้งเป็นหนังสือให้ศาลทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย มิฉะนั้นศาลอาจสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ซึ่งผู้ฟ้องคดี โดยนายบรรยง จิตวรวิสุทธิ์ ผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดี เป็นผู้รับไว้เองเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

/แต่ผู้ฟ้องคดี...

แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้ทำคำคัดค้านคำให้การยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้นภายในกำหนด และมีได้มีหนังสือแจ้งความประสงค์ให้ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป ที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งศาลเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาที่ศาลกำหนด จึงไม่เป็นความจริง อีกทั้งต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นยังได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีอีกโดยมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีแจ้งให้ศาลทราบว่าประสงค์จะคัดค้านคำให้การหรือไม่โดยให้แจ้งต่อศาลภายในกำหนดสิบวัน ตามหมายแจ้งคำสั่งศาลลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดี โดยบุคคลที่ชื่อ จาริณี จิตรวรวิสุทธิ บุตรของนายบรรยง ผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดี ได้รับไว้เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๗ แต่ผู้ฟ้องคดีก็ยังคงเพิกเฉยไม่ดำเนินการตามที่ศาลสั่งอีก จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีจงใจจะเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล และถือได้ว่า ไม่ประสงค์จะดำเนินคดีต่อไปอีก ศาลปกครองชั้นต้นย่อมมีอำนาจสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความได้ตามข้อ ๔๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ การที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าศาลปกครองเป็นศาลใหม่ ผู้ฟ้องคดีไม่เข้าใจและไม่คุ้นเคยระเบียบวิธีพิจารณาของศาลปกครอง และผู้ฟ้องคดีมีภารกิจมาก ต้องเดินทางเป็นประจำ กว่าจะรับทราบคำสั่งศาลก็ล่วงพ้นกำหนดเวลาไปแล้ว ผู้ฟ้องคดีไม่จงใจจะเลยคำสั่งศาล นั้น อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาต้องพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีต่อไปว่า เมื่อศาลปกครองชั้นต้น มีคำสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความเนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการตามข้อ ๔๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ แล้ว ศาลปกครองชั้นต้นต้องมีคำสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เห็นว่า ตามมาตรา ๗๒ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติว่า ในการพิพากษาคดี ให้ศาลปกครองมีคำสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดี ข้อ ๓๘ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า ในกรณีที่ศาลสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ให้ศาลมีอำนาจสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือบางส่วนให้แก่ผู้ฟ้องคดี และข้อ ๘๒ วรรคสี่ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด กำหนดว่า เมื่อมีการถอนคำฟ้อง ให้ศาลอนุญาตและสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความกับคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือบางส่วนให้แก่ผู้ฟ้องคดี จากบทบัญญัติดังกล่าวเห็นได้ว่า ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

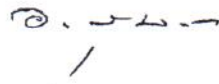

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองจะมีอำนาจสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้เฉพาะกรณีที่ศาลอนุญาตให้ถอนคำฟ้องและสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความเท่านั้น ไม่มีบทบัญญัติให้ศาลปกครองสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลให้แก่ผู้ฟ้องคดีในกรณีที่ศาลสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความอันเนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลที่ยื่นคำคัดค้านคำให้การหรือให้แจ้งความประสงค์ต่อศาลว่าจะให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดีต่อไปตามข้อ ๔๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ดังนั้นที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความโดยไม่คืนค่าธรรมเนียมศาลให้แก่ผู้ฟ้องคดี ชอบแล้ว

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์
รองประธานศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

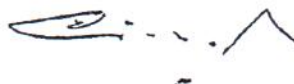
นายพีระพล เขาวนศิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายธงชัย ลำดับวงศ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

พลเอก นิยม ศันสนาคม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพล สิงห์โกวินท์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

มีบันทึกที่ประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าคดี คำร้องที่ ๑๕๗/๒๕๔๗ ได้ทำคำสั่งที่ ๕๙๗/๒๕๔๗ โดย พลเอก นิยม ศันสนาคม ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ซึ่งได้ร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำสั่ง แต่เนื่องจาก พลเอก นิยม ศันสนาคม พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำสั่งนี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายอักษราทร จุฬารัตน)

ประธานศาลปกครองสูงสุด

○ คำสั่ง

212

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ ๑๙๑/๒๕๕๑
คำสั่งที่ ๖๓๓/๒๕๕๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

{	ระหว่าง	ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) กระทรวงคมนาคม ที่ ๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ที่ ๒ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เงินค่าทดแทน ที่ ๓ ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ที่ ๔	ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดี
---	---------	--	---

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๐๗๔/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ ๗๙/๒๕๕๑ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๖๓ เลขที่ดิน ๓๐๖ ตำบลจรเข้บัว อำเภอลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๖ ไร่ ๖๘ ตารางวา ที่ดินดังกล่าวถูกเวนคืนบางส่วนตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่เขตบึงกุ่ม เขตบางเขน เขตสายไหม และเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อสร้างทางพิเศษสายรามอินทรา-วงแหวนรอบนอก

/กรุงเทพมหานคร...

กรุงเทพมหานคร เป็นจำนวน ๒ ไร่ ๓ งาน ๘๘ ตารางวา ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการที่ คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่ต้องเวนคืนได้กำหนดเงิน ค่าทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตารางวาละ ๑๗,๐๐๐ บาท เป็นเงินจำนวน ๒๐,๑๕๖,๐๐๐ บาท ไม่เป็นธรรม ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๙ อุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขอเพิ่มค่าทดแทนเป็นตารางวาละ ๔๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน จำนวน ๒๗,๓๒๔,๐๐๐ บาท ประกอบกับเมื่อมีการรังวัดแบ่งแยกที่ดินที่ถูกเวนคืน ปรากฏ ว่ามีเนื้อที่ดินถูกเวนคืนเพิ่มขึ้นอีก ๔๒ ตารางวา ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงต้องจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพิ่มขึ้นอีก ตารางวาละ ๒๓,๐๐๐ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงนำเรื่องนี้ มายื่นฟ้องต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จ่ายค่าทดแทนที่ดิน ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพิ่มขึ้นอีกตารางวาละ ๒๓,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๒๘,๒๙๐,๐๐๐ บาท และให้ร่วมกันหรือแทนกันชำระค่าฤชาธรรมเนียมแทนผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ เขตบึงกุ่ม เขตบางเขน เขตสายไหม และเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๘ มีอำนาจในการเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว และจ่ายเงินค่าทดแทน อสังหาริมทรัพย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีถือได้ว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรืออาจกระทบจากผลแห่งคดี จึงอาศัยอำนาจตามข้อ ๗๘ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบกับมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง (๓) (ข) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มีคำสั่งให้เรียกผู้ว่าการการทางพิเศษ แห่งประเทศไทย เข้ามาเป็นผู้ร้องสอดในฐานะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ได้ยื่นคำให้การต่อศาลแล้ว และศาลได้ส่งสำเนาคำให้การ พร้อมทั้งสำเนาพยานหลักฐานไปยังผู้ฟ้องคดีและมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทำคำคัดค้านคำให้การ ยื่นต่อศาลภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ตามคำสั่งเรียกให้ทำคำคัดค้านคำให้การ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ โดยผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้ดำเนินการตามคำสั่งศาลแต่อย่างใด ต่อมาศาลได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี จัดทำคำคัดค้านคำให้การและพยานหลักฐานพร้อมสำเนายื่นต่อศาลภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหมายแจ้งคำสั่งศาลอีกครั้งหนึ่ง และถ้าผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์จะทำคำคัดค้าน คำให้การ แต่ประสงค์จะให้ศาลพิจารณาพิพากษาต่อไปให้แจ้งเป็นหนังสือให้ศาลทราบ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ตามคำสั่งศาลลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ โดยผู้ฟ้องคดี

/ได้รับคำสั่ง...

ได้รับคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการตามคำสั่งศาลแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับหมายแจ้งคำสั่งศาลให้ทำคำคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่โดยชอบรวม ๒ ครั้ง แต่มิได้ทำคำคัดค้านคำให้การยื่นต่อศาลภายในกำหนดเวลาจนล่วงเลยมาเป็นเวลา ๘๔ วัน โดยมีโต้แย้งให้ศาลทราบว่าไม่ประสงค์จะทำคำคัดค้านคำให้การ แต่ประสงค์จะให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดีต่อไปภายในกำหนดระยะเวลาแต่อย่างใด จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๔๗ วรรคสองและวรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ทั้งยังเป็นการจงใจละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล และถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์จะดำเนินคดีต่อไปอีก จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ โดยไม่คืนค่าธรรมเนียมศาลให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ความว่า ผู้รับมอบอำนาจช่วงผู้ฟ้องคดีมิได้รับคำสั่งเรียกให้ทำคำให้การลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ และวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เนื่องจากการจัดส่งเอกสารของศาลดังกล่าว เมื่อมาถึงสำนักงานของผู้ฟ้องคดีแล้ว เอกสารจะอยู่รวมกันกับเอกสารอื่น ๆ ของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งเอกสารคำสั่งศาลดังกล่าวอาจพลัดหลงไปยังหน่วยงานอื่น ๆ โดยมีได้นำส่งมาถึงผู้รับมอบอำนาจช่วงผู้ฟ้องคดี และแม้แต่คำสั่งจำหน่ายคดีของศาลก็มาถึงผู้รับมอบอำนาจผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ที่ผ่านมา ผู้รับมอบอำนาจผู้ฟ้องคดีได้พยายามติดตามหาคำสั่งศาลฉบับลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ และวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จากหน่วยงานต่าง ๆ แล้วก็ยังไม่พบเช่นกัน อีกทั้งลายมือชื่อของบุคคลที่ลงชื่อรับคำสั่งศาลไว้ดังกล่าว ก็มีหลายมือชื่อของผู้รับมอบอำนาจช่วงผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด เช่นนี้ จึงยังถือไม่ได้ว่าผู้รับมอบอำนาจช่วงผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งศาลโดยชอบแล้ว คำสั่งศาลปกครองชั้นต้นที่ให้จำหน่ายคดีจึงยังคงคลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริง อันทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดียังมีความประสงค์จะดำเนินคดีนี้กับผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ต่อไป โดยมีพยานเอกสารที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีสิทธิที่จะได้รับชดเชยค่าทดแทนตามฟ้อง อีกทั้งคดีนี้มีทุนทรัพย์สูง เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมขอให้ศาลปกครองสูงสุดยกคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น แล้วให้ศาลปกครองชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาพิพากษาต่อไป

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ข้อ ๑๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดให้การแจ้งข้อความเป็นหนังสือหรือส่งเอกสารโดยวิธีให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลหรือบุคคลอื่นนำไปส่ง ในกรณีที่ไม่พบผู้รับ จะส่งหนังสือหรือเอกสารแก่บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้นก็ได้ และให้ถือว่าผู้รับได้รับแจ้งในวันที่ได้ส่งหนังสือหรือเอกสารให้แก่บุคคลนั้น เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า การส่งหมายแจ้งคำสั่งศาลให้ผู้ฟ้องคดีทำคำคัดค้านคำให้การเป็นกรณีที่เจ้าพนักงานไปรษณีย์เป็นผู้นำส่งโดยขณะนำส่งไม่พบผู้รับมอบอำนาจช่วงผู้ฟ้องคดี จึงได้ส่งหมายแจ้งคำสั่งดังกล่าวฉบับลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ ให้กับบุคคลที่มีชื่อว่า อนัญญา สังข์ดา พนักงานของผู้ฟ้องคดี อายุ ๔๓ ปี เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ต่อมาเจ้าพนักงานไปรษณีย์ได้นำส่งหมายแจ้งคำสั่งฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ให้ผู้ฟ้องคดีทำคำคัดค้านคำให้การอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมิได้ทำคำคัดค้านคำให้การและไม่แจ้งให้ศาลทราบว่าจะไม่ประสงค์จะทำคำคัดค้านคำให้การ แต่ประสงค์จะให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป โดยมีบุคคลที่มีชื่อว่า อนัญญา สังข์ดา เป็นผู้รับไว้แทนเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ อีก เช่นนี้แล้วจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งในวันดังกล่าวแล้ว การส่งหมายแจ้งคำสั่งศาลข้างต้นจึงชอบด้วยกฎหมาย ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่า ผู้รับมอบอำนาจช่วงผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับหมายแจ้งคำสั่งศาล และลายมือชื่อของบุคคลที่รับคำสั่งศาลไว้ ก็มีใช้ลายมือชื่อของผู้รับมอบอำนาจช่วงผู้ฟ้องคดี จึงฟังไม่ขึ้น ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า การที่ผู้รับมอบอำนาจช่วงผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับคำสั่งศาลให้ทำคำคัดค้านคำให้การฉบับลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ และฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เนื่องจากการจัดส่งเอกสารของศาลดังกล่าว เมื่อมาถึงสำนักงานของผู้ฟ้องคดีแล้ว เอกสารจะอยู่รวมกันกับเอกสารอื่น ๆ ของแต่ละหน่วยงาน อาจทำให้คำสั่งศาลพลัดหลงไปยังหน่วยงานอื่น ๆ โดยมีได้นำส่งมาถึงผู้รับมอบอำนาจช่วงผู้ฟ้องคดี ซึ่งแม้แต่คำสั่งจำหน่ายคดีของศาลผู้รับมอบอำนาจช่วงผู้ฟ้องคดีก็ยังเพิ่งได้รับเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑ นั้น เห็นว่า ปัญหาดังกล่าวเป็นความบกพร่องอันเกิดจากหน่วยงานซึ่งเป็นปัญหาภายในของผู้ฟ้องคดีเองหาใช่มีสาเหตุเนื่องจากเจ้าพนักงานไปรษณีย์เป็นผู้นำส่งหมายแจ้งคำสั่งศาลโดยผิดพลาดหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด ข้ออ้างดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้นอีกเช่นกัน

ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นได้มีหมายแจ้งคำสั่งศาลฉบับลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ และฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ให้ผู้ฟ้องคดีทำคำคัดค้านคำให้การยื่นต่อศาลภายในกำหนดโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้ทำคำคัดค้าน

/คำให้การ...

คำให้การยื่นต่อศาลทั้งสองครั้ง จนล่วงเลยเป็นเวลาถึง ๘๔ วัน และมีได้แจ้งให้ศาลทราบว่าจะไม่ประสงค์จะทำคำคัดค้านให้การแต่ประสงค์จะให้ศาลพิจารณาพิพากษาต่อไปภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแต่อย่างใด ทั้ง ๆ ที่ด้านหลังหมายแจ้งคำสั่งศาลก็ได้มีคำเตือนเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามข้อ ๔๗ วรรคสองและวรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ และจงใจละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล อันถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์จะดำเนินคดีต่อไป การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งจำหน่ายคดีนี้ออกจากสารบบความโดยไม่คืนค่าธรรมเนียมศาล นั้น ศาลปกครองสูงสุด เห็นพ้องด้วย

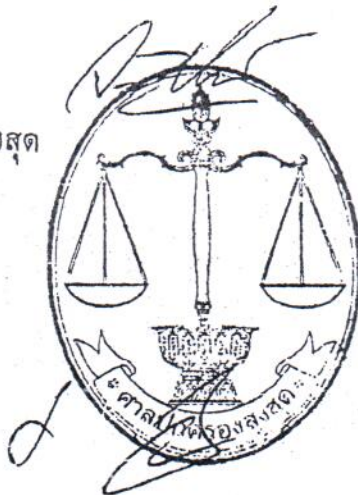
จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายวรารุช ศิริยุทธวัฒนา
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

B

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายจรัญ หัตถกรรม
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายธงชัย ลำดับวงศ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายเกษม คมสัตย์ธรรม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายชาญชัย แสงศักดิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Y นน (LNN)ac

/มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีคำร้องที่ ๑๙๑/๒๕๕๑ ได้ทำคำสั่งที่ ๖๓๓/๒๕๕๑ โดย นายธงชัย ลำดับวงศ์ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำสั่ง แต่เนื่องจากนายธงชัย ลำดับวงศ์ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำสั่งนี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายอภินราทร จุฬารัตน)

ประธานศาลปกครองสูงสุด

สำเนา

218

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ ๖๗๔/๒๕๕๑
คำสั่งที่ ๗๒/๒๕๕๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๐ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๒

ระหว่าง { บริษัท บิลเลียนเอ็นจิเนียริง จำกัด ผู้ฟ้องคดี
มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งอนุญาตให้ถอนคำฟ้อง โดยยื่นคำขอธรรมเนียมศาลบางส่วน)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๔๔/๒๕๕๑ หมายเลขแดงที่ ๑๐๑๘/๒๕๕๑ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๗ ผู้ถูกฟ้องคดีทำสัญญา เลขที่ ๔๓/๒๕๔๗ ว่าจ้างผู้ฟ้องคดีทำงานก่อสร้างอาคารเวชศาสตร์เขตร้อนหนึ่งหลัง วงเงินค่าจ้างจำนวน ๑๐๑,๘๕๐,๐๐๐ บาท ในการนี้ ผู้ฟ้องคดีนำหลักทรัพย์ประกันเป็น หนังสือค้ำประกันของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๑๐๐๐๐๐๔๔๗/๒๐๐๔ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๗ จำนวนเงิน ๕,๐๗๒,๕๐๐ บาท มอบให้ผู้ถูกฟ้องคดียึดถือไว้ เป็นหลักประกัน การปฏิบัติตามสัญญาและคู่สัญญาตกลงจ่ายเงินค่าจ้างเป็นงวดๆ โดยแบ่งงวดงานเป็น ๑๘ งวด กำหนดงานแล้วเสร็จภายใน ๕๔๐ วัน นับแต่วันที่กำหนดในหนังสือแจ้งให้

/เริ่มปฏิบัติงาน...

เริ่มปฏิบัติงาน ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้างนั้น คู่สัญญาได้แก้ไขสัญญา
รวม ๖ ครั้ง ส่งผลให้ระยะเวลาการก่อสร้างตามสัญญาฉบับเดิมขยายออกไป ดังปรากฏในสัญญา
แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๔ ซึ่งมีระยะเวลาการทำงานเพิ่มขึ้น ๑๑๕ วัน นับแต่วันสิ้นสุดสัญญา
ฉบับเดิม กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๙ และสัญญา
แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๖ ซึ่งมีผลให้ระยะเวลาทำงานก่อสร้างเพิ่มขึ้น ๕๐ วัน นับถัดจากวันสิ้นสุด
ตามสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๐ พฤษภาคม
๒๕๔๙ และนอกจากนี้ การตกลงแก้ไขสัญญาฉบับเดิมของคู่สัญญาทั้งหกครั้งดังกล่าว
ยังมีการแบ่งงวดงานและแบ่งการจ่ายเงินเพิ่มขึ้นเป็น ๒๘ งวด โดยไม่ทำให้วงเงินค่าจ้างเพิ่มขึ้น
แต่อย่างใด ต่อมา วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีขอส่งมอบงานในงวดที่ ๒๗ และงวดที่ ๒๘
พร้อมทั้งสงวนสิทธิในการขยายระยะเวลาก่อสร้างระหว่างวันที่ ๙ ถึงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๙
รวม ๖ วัน เนื่องจากสำนักงานเขตราชเทวีได้จัดงานฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี และ
ขอสงวนสิทธิจากกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดงานก่อสร้างถนนบริเวณพื้นที่
ลำดับที่ ๓ และลำดับที่ ๔ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๙
ตามหนังสือระเบียบการใช้พื้นที่ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๙ ซึ่งคณะกรรมการได้รับ
ไว้พิจารณาในเบื้องต้นพร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทำหนังสือยืนยันการส่งมอบงานในงวดที่ ๒๗
และงวดที่ ๒๘ อีกครั้ง ภายหลังจากที่มีการทำสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๖ ในวันที่
๓ มกราคม ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๐ ยืนยันการส่งมอบงาน
และขอรับเงินค่าจ้างในงวดที่ ๒๗ และงวดที่ ๒๘ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๗๘๖,๐๙๔ บาท
โดยที่คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานในงวดดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐
และมีความเห็นควรให้จ่ายเงินค่าจ้างแก่ผู้ฟ้องคดีแต่ยังไม่มีการจ่ายเงินค่าจ้างดังกล่าว
ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งต่อผู้ฟ้องคดีว่าผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานล่าช้ากว่าที่กำหนดในสัญญา
จำนวน ๑๖๖ วัน ขณะเดียวกันได้พิจารณาลดค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๓๙ วัน
เนื่องจากความล่าช้าอันเกิดจากความบกพร่องของผู้ถูกฟ้องคดีและขอสงวนสิทธิในการปรับ
ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๗๗ วัน ในอัตราวันละ ๑๐๑,๘๕๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๗,๘๔๒,๔๕๐ บาท
ผู้ฟ้องคดีมีหนังสืออุทธรณ์คัดค้านการเรียกค่าปรับต่อผู้ถูกฟ้องคดี แต่ยังไม่ได้รับการพิจารณา
จึงนำคดีฟ้องต่อศาล

/ขอให้ศาล...

ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่ง ดังนี้

๑. การที่ผู้ถูกฟ้องคดีเรียกค่าปรับจากผู้ฟ้องคดีจำนวน ๗๗ วัน ในอัตราวันละ ๑๐๑,๘๕๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๗,๘๔๒,๔๕๐ บาท เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยสัญญา

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๒๗ จำนวน ๑,๔๓๖,๐๘๔ บาท และงวดที่ ๒๘ จำนวน ๓๕๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๗๘๖,๐๘๔ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันฟ้องจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะชำระเงินแก่ผู้ฟ้องคดีแล้วเสร็จ

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนหลักประกันสัญญา ซึ่งเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๑๐๐๐๐๐๔๔๗/๒๐๐๔ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๗ จำนวน ๕,๐๘๒,๕๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมทั้งชำระดอกเบี้ยจากต้นเงินดังกล่าว นับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันฟ้องจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะคืนหลักประกันสัญญาแก่ผู้ฟ้องคดี

ในระหว่างการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองชั้นต้น ได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทำคำคัดค้านคำให้การแล้ว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ขอลงคำฟ้องเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณางดการปรับ พร้อมทั้งได้จ่ายค่าจ้างงวดที่ ๒๗ และงวดที่ ๒๘ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเรียบร้อยแล้ว ผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์จะเรียกร้องดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินดังกล่าว ส่วนหลักประกันสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิยึดถือไว้ตามกำหนดเวลาที่ผู้ฟ้องคดียังคงมีข้อผูกพันตามสัญญา ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นสิทธิของผู้ฟ้องคดีในฐานะคู่สัญญาตามสัญญาพิพาท ที่ได้รับการแก้ไขความเดือดร้อนเสียหายเป็นที่ยุติแล้ว และผู้ฟ้องคดีประสงค์จะถอนคำฟ้องดังกล่าวเป็นกรณีตามข้อ ๘๒ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ศาลปกครองชั้นต้นจึงอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีถอนคำฟ้องและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ โดยที่ศาลปกครองชั้นต้นได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาไปในระดับหนึ่งแล้ว จึงคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนจำนวน ๑๗๕,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีถอนคำฟ้องโดยคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วน ความว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นบริษัทที่ประกอบอาชีพด้วยความสุจริตมาโดยตลอด ไม่เคยสร้างความเสียหายให้แก่ผู้ว่าจ้างการทำงานตามสัญญาจ้างทุกงานผู้ฟ้องคดีจะพยายามทำงานและส่งมอบงานให้เสร็จ

/ภายในระยะเวลา...

ภายในระยะเวลาที่กำหนดในสัญญา หากมีข้อพิพาทหรือข้อโต้แย้งใดๆ เกิดจากการทำงาน ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับจ้างจะพยายามประนีประนอมหรือยอมปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ว่าจ้างด้วยดี เพื่อป้องกันมิให้ข้อพิพาทต่างๆ เกิดปัญหาจนกระทั่งมีการนำคดีมาฟ้องร้องต่อศาล เพื่อมิให้ศาลมีคดีมากเกินไป สำหรับคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญารับจ้างก่อสร้างอาคาร เวชศาสตร์เขตร้อนหนึ่งหลังกับผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งการทำงานมีปัญหาหลายประการแต่คู่สัญญา ก็ได้ถ้อยที่ถ้อยอาศัยกันตามสัญญาและกฎหมายเพื่อให้งานที่รับจ้างดำเนินต่อไปได้ เห็นได้จากคู่สัญญาได้ร่วมกันบริหารโครงการแก้ไขสัญญาถึง ๖ ครั้ง และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีส่งมอบงาน และขอรับเงินค่าจ้างในงวดที่ ๒๗ และงวดที่ ๒๘ (งวดสุดท้าย) แล้ว แม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะสงวนสิทธิ ในการเรียกค่าปรับและงดจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้นำข้อพิพาท มายื่นฟ้องศาลในทันที โดยพยายามแสดงเหตุผลต่างๆ เกี่ยวกับสิทธิในการขอขยายสัญญา และแสดงเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถใช้สิทธิหักค่าปรับได้ จนผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๗,๘๔๒,๔๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ไม่มีช่องทางใดที่จะเยียวยาความเดือดร้อนเสียหายได้จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลโดยได้ชำระ ค่าธรรมเนียมศาลเป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ในขณะที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล ผู้ฟ้องคดีได้พยายามบรรเทาความเสียหายโดยติดต่อและพยายามแสดงเอกสาร แสดงเหตุผล รวมทั้งการกล่าวอ้างข้อเท็จจริงข้อกฎหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีทบทวนเรื่องดังกล่าว การกระทำ ดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีงดการเรียกค่าปรับและจ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๒๗ และงวดที่ ๒๘ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพื่อผู้ฟ้องคดีจะได้ขอถอนฟ้องและรับเงินค่าธรรมเนียมศาล คืนทั้งสิ้นจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อผู้ฟ้องคดีจะนำเงินจำนวนดังกล่าวไปจ่ายเป็นค่าจ้าง ให้แก่คนงานและหมุนเวียนในการก่อสร้างต่อไป นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ตามข้อ ๘๒ วรรคสี่ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่กำหนดว่า เมื่อมีการถอนคำฟ้องให้ศาลอนุญาตและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ กับคืนเงินค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือบางส่วนให้แก่ผู้ฟ้องคดีนั้น มีเจตนารมณ์เพียงว่า หากคำฟ้องใดมีหลายข้อหาหรือหลายคำขอที่มีทุนทรัพย์แยกออกจากกันได้ หากผู้ฟ้องคดี ขอถอนคำฟ้องเฉพาะบางข้อหาหรือเฉพาะบางคำขอ อันมีผลให้ทุนทรัพย์ในการฟ้องลดลง ก็ให้ศาลสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนแก่ผู้ฟ้องคดี หากเป็นการถอนฟ้องคดีนั้นทั้งคดี ก็ให้ศาลคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งคดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้ขอถอนฟ้องคดีทั้งหมด ดังนั้น ศาลปกครองชั้นต้นจึงควรที่จะคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

/แก่ผู้ฟ้องคดี...

แก่ผู้ฟ้องคดี โดยไม่ควรที่จะหักเงินจำนวน ๒๕,๐๐๐ บาท โดยอ้างเหตุว่าศาลได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาไปในระดับหนึ่งแล้ว เพราะหากศาลใช้มาตรฐานดังกล่าวมาพิจารณาก็จะมีผลเท่ากับเป็นการตีค่างานของศาลออกมาเป็นเงิน ซึ่งย่อมเป็นการซ้ำเติมผู้ฟ้องคดีอย่างไม่สิ้นสุด ทั้งผู้ฟ้องคดีได้มาหวังพึ่งบารมีของศาลปกครองด้วยความสุจริตตามสิทธิที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายรับรองไว้ และการให้คืนค่าธรรมเนียมบางส่วนของศาลเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรา ๗๒ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ทำให้ผลคดีนี้เทียบได้กับผู้ฟ้องคดีชนะคดีเพียงบางส่วน ซึ่งขัดแย้งกับข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีขอถอนคำฟ้องคดีนี้ต่อศาล ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาและมีคำสั่งแก่คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดี.

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้ว คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้นอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีถอนคำฟ้องและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความและคืนเงินค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนจำนวน ๑๗๕,๐๐๐ บาท ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่

เห็นว่า การสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลนั้น พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๒ วรรคหก บัญญัติว่า ในการพิพากษาคดีให้ศาลปกครองมีคำสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีและระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๓๘ กำหนดว่า ในกรณีที่ศาลไม่ได้รับคำฟ้องไว้พิจารณาทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ศาลมีอำนาจสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือบางส่วนให้แก่ผู้ฟ้องคดี และข้อ ๘๒ วรรคสี่ กำหนดว่า เมื่อมีการถอนคำฟ้อง ให้ศาลอนุญาตและสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ กับคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือบางส่วนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ในกรณีที่ศาลอนุญาตให้ถอนคำฟ้องและสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความจึงเป็นดุลพินิจของศาลที่จะสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยศาลพิเคราะห์ถึงการพิจารณาที่ได้กระทำไปแล้วประกอบด้วย สำหรับคดีนี้การถอนคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีอยู่ในชั้นดำเนินกระบวนการพิจารณาแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลปกครองชั้นต้น โดยศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๑ ให้ผู้ฟ้องคดีทำคำคัดค้านคำให้การยื่นต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งดังกล่าว ซึ่งผู้ฟ้องคดี

/ได้รับคำสั่งศาล...

ได้รับคำสั่งศาลโดยชอบแล้วเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีจึงได้ยื่นคำขอก่อน
 คำฟ้องตามหนังสือลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เมื่อได้พิเคราะห์ถึงการพิจารณาของ
 ศาลประกอบไปด้วยแล้ว เห็นว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้นอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีถอนคำฟ้อง
 และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความโดยศาลปกครองชั้นต้นคืนค่าธรรมเนียมศาล
 บางส่วนจำนวน ๑๗๕,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงชอบแล้ว ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
 จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายเกษม คมสัตย์ธรรม
 ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายจรัญ หัตถกรรม
 ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายปรีชา ขวลิขิตธารัง
 ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายไพบุลย์ เสียงก้อง
 ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวรวิทย์ กังศศิเทียม
 ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

